

Toetrede

Liturgie van die Lig

Aansteek van die kerse

Woorddiens

Tema: Maak 'n keuse vir Jesus van Nasaret

Skriflesing: Johannes 1:29-52

Broodjies vir die Pad

Christelike geloof paart eenvoud aan diepte

Dr. P. F. Bouter

Is het geloof nie te ingewikkeld?

Het geloof word soms deur mense as ingewikkeld en moeilik ervaar. As hulle hoor van die Drie-eenheid, die twee nature van Christus, die verskil tussen tyd en ewigheid, skepping of evolusie, dan het hulle die gevoel dat die geloof onbereikbaar vir hulle is. Laat staan as hulle binne die gereformeerde gezindte allerlei kwessies rond verbond en verkiesing word voorgedra. Het kan mense die gevoel gee dat dit onmoontlik is om te kom tot die geloof omdat hulle in al die kwessies nie die regte keuse kan maak. Het kan die indruk wek dat die geloof meer is vir denkers, en nie soos vir doeners.

Daarom het mense die geloof as ingewikkeld kan ervaar, roep hulle 'n belangrike praktiese vraag op: as die geloof so belangrik is om behou te word, waarom het God dit dan moeilik gemaak? Het daarmee die een deel van die mense nie 'n voorsprong op die ander deel?

Kinderen

Die vraag is natuurlik eers of God die moeilik gemaak het. Jesus het van die geloof gezeig dat dit vir die wyse en verstandige verborge is, maar aan die kinders geopenbaar. Het lyk daarom eerder asof die geloof reg eenvoudig is. En as in die Oude Testament word gekeken na die manier waarop die volk Israel met God leef, dan blyk die moeilike nie te sit in die kennis van God, maar in die praktiese gehoorzaamheid aan Hem. Niet soos die geloof blyk moeilik te wees, maar die gehoorzaamheid van ons mense.

Maar hoe kom dit dan tog dat mense die geloof op hulself as moeilik kan ervaar? Een rede kan wees in die manier waarop hulle die geloof gepresenteer word. Een ander kan die geloof so oerladen met hulle probleme en godsdienslike kwessies dat die geloof moeilik na vore kan treden. Dit kan mense

moedeloos en vlegellam maak. Het gevoel gee dat dit vir hulle te moeilik is.

Aan die ander kant moet ons ook nie verbaas wees dat dinge van die geloof ons as moeilik te begryp voorkom. As God werklik God is, sal Hy vir 'n gewone mens nie slegs te begryp wees. In die Heere Jesus is God dichtby gekom. Dan is die geloof nie verbazend as ons met dinge in aanraking kom wat ons verbazend en ons begrip te bove gaan.

Die vraag blyf ondertussen: is die geloof nou eenvoudig of ingewikkeld? Antwoord: eenvoudig. Die geloof vertrou op God die Schepper; op die Heere Jesus, Zijn Zoon, Die voor ons geleed en is opgestaan; en op die Heilige Gees Die in ons werk. God bove ons Die voor ons sorg wil, God voor ons Die ons verlost, God in ons Die ons heilig.

Wijzerplaat

Een christen is geroep by die eenvoud van die heilige geloof te bly. Het is vir denkers en doeners.

Is die geloof voldoende om hulle tot die eenvoudige te beperk? Dat sou die wees, ware die geloof dat dit deur ander allerlei vrae kan word opgeworpen, en die vrae kan ook by hulle opkom. Maar naas vrae kan ook allerlei verkeerde visies op die geloof ontstaan. Rondom die verhouding van Jesus tot God die Vader. Rondom die mens-zijn en God-zijn van die Heere Jesus. Rondom die verbond. Noem maar op. Dan is die nodig om die vrae te doordenk. Juist om die eenvoudige geloof nie te laten misvorm en afwijken.

Maar ondertussen mag die dieper nadenk nie losraken van die eenvoudige geloof. Je sou die kan vergelyk met 'n klok die 'n pragtige wijzerplaat het. As die goed na die wijzerplaat kyk, weet die hoe laat die is. En die die mooie afbeelding tussen die wijzers. Maar agter die wijzerplaat sit die uurwerk. Dat is indrukwekkend en ingewikkeld. Gewoonlik kyk die vooral na die wijzerplaat. Maar as er iets mis gaat, dan moet die uurwerk bekeken word. Dan kan nie iedereen, alleen iemand die er kennis van het. Anders loop die erin vast. Maar die uurwerk gee nie meer dan die wijzerplaat. Wie alleen na die wijzerplaat kyk, weet eweneel van wat nodig is (die regte tyd) as die degen die die uurwerk onderzoek.

Zo is die ook met die geloof. Die apostoliese geloof is vir denkers en doeners gelyk. Ze kennen die Heere daarin eweneer. Maar ons kan in aanraking kom met allerlei dwalinge, vrae. Ook vrae die ons eie hart stel. Een mens kan nu eenmaal graag verder willen dink, dieper kom in wysheid. Dan word dieper gevraagd. Dat hoeft nie iedereen. Maar die moet wel gebeur deur 'n aantal. Want anders kan die dwalinge en vrae die eenvoudige geloof gaan verdraai en scheef trek.

Maar soms kan mense so druk bezig gaan met 'n deeltjie van die uurwerk, dat ze die heldere wijzerplaat van

het eenvoudige geloof bijna onbereikbaar maken voor prille christenen of voor buitenstaanders. Dat is heel erg. Altijd moet de diepere doordinking in dienst staan van het ene, heilige geloof.

Diepte

Tegelijk is er ook een meer positieve lijn aan te geven van het eenvoudige geloof naar meer ingewikkelde overwegingen. Want het geloof is als een vrucht die wil rijpen. Levend geloof wil dieper en verder doordringen in de mysteries van God en het geloof. Niet om zich te verwijderen van het eenvoudige geloof. Alsof je gewone christenen kunt hebben en ook hogere christenen. Nee, de rijping van het geloof is juist een steeds dieper binnendringen in het eenvoudige geloof. Dat je steeds meer de hoogte en diepte en overvloed van God mag ontdekken. Zowel denkers als doeners kunnen door genade hierin toenemen.

De geschiedenis kent vele voorbeelden van doeners die rijp en wijs in het geloof waren geworden. Door jarenlang te leven uit het eenvoudig geloof en dat dagelijks te overdenken, eruit te leven. Dan blijkt het eenvoudige geloof te zijn als een poort naar een grote tuin met een overvloed aan vruchtbomen. Met mooie vergezichten en frisse beken. Maar die tuin is altijd aan de poort verbonden. Het diepste en het eenvoudige behoren dus geheel bij elkaar. Daarom kan ook een gerijpt en wijs christen grote zielsverwantschap hebben met een beginnend christen. Omdat het eenvoudig apostolisch geloof hetzelfde is in beiden.

http://www.refdag.nl/opinie/christelijk_geloof_paart_eenvoud_aan_diepte_1_797827

Brood vir die Pad

'n Oproep uit vergange tye - en 'n koek

Dirkie Smit

Vanjaar se vakansie-vrugtekoek smaak besonder heerlik. Skuins voor Kersfees bel iemand, uit die kontrei waar my broer en ek groot geword het. Ek sal haar nie ken nie, sê sy, maar ek onthou haar goed, soos kleiner kinders groter kinders onthou. Ons het nooit gepraat nie, maar ek onthou haar van sien, op straat, in die kerk. Ons kort gesprek maak herinneringe wakker. Sy wou al lank bel, vertel sy, maar stel nog altyd uit. Nóú, ná 'n stuk van Johan van Wyk in Van Alle Kante, wag sy nie langer nie. Hy skryf oor self-verwyty omdat hy nie gaan groet het toe hy nog kón nie. Sy wil nie óók later spyt wees oor uitstel nie. Sy wil net groet en sê ons ouers – vriende met háár ouers – sou dankbaar wees, as hulle nog gelewe het. Haar suster – wat ek wel geken het – bak elke jaar vrugtekoek en sy gaan só een by my werk laat aflewer, belowe sy.

Destyds, op 'n klein plattelandse dorp, het almal almal geken. Op straat het ons almal ge-oom en ge-tannie. By die skool het kleintjies die groot kinders bewonder. Ek onthou die dag in die dorpsbiblioteek toe ek geluister het na die standerd vier wat gesels met die biblioteek-tannie en gedink het hoe wonderlik dit moet wees om al volwasse te wees, soos dié standerd viers.

Op só 'n dorp geld wat Hillary Clinton later sou beroemd maak as idioom uit Afrika, naamlik dat dit 'n hele dorp kos om 'n kind groot te maak. Inderdaad, ons is opgevoed, gevorm, deur die héle dorp, die gemeenskap se tradisies, rolmodelle, gebruike. Uit haar enkele sinne hoor ek dis ook waaraan sý terugdink. Dat sy hulde bring aan die wêreld van ons klein tyd. Sy laat val enkele name – onderwysers, inwoners, tydgenote – en elkeen roep herinneringe op. Een gedagte lei tot 'n ander. Een gesig tot 'n volgende. Jare kom terug, tye, figure. Die skool – want skole is veel meer as ons dikwels begryp, skole maak mense, ten goede of ten kwade. Die kerk – want gemeentes vorm verbeelding, denke, drome, ten goede of ten kwade. Die dorp – want geen mens is 'n eiland nie. Ek lees juis in dié dae Roger Scruton, een van dié lewende Britse denkers, oor sý eerste ervaringe – 'n dorpsbiblioteek, skool, katedraal, sy ouerhuis, klasmaats, vriende.

Ja-nee, elke smaaklike happie roep vanjaar sulke geestelike waardes op. Oor die rol van mense in ons lewe, ouers, onderwysers, vriende. Die rol van instellinge, buurte, dorpe. Hoe tragies is dit nie as dié soort onthou negatief is nie? Donker, verskriklik, iets waaraan ons liefs nooit herinner wil word nie? As mense slegs met pyn en bitterheid kan terugdink – aan onderwysers, skole, kerke, selfs ouers? As huise en buurte oorde van vrees word? As skole kinders se toekoms verkwis, met swak standaarde en valse verwagtinge? En hoe dankbaar kan sommige van ons nie wees vir óns herinneringe nie? Sodat dit rég is dat ons dié dank betuig, dié hulde betoon, dié erkentlikheid verwoord terwyl dit nog betyds is? Sulke gedagtes bly by my, vanjaar, na dié oproep.

En daarby is die koek héerlik gebak.

<http://www.dieburger.com/opinie/2014-01-11-geestelike-waardes-n-oproep-uit-vergange-tye-en-n-koekgeestelike-waardes>

Wegsending

Gaan in vrede.

Wees vol moed, behou die goeie
en vergeld nie kwaad met kwaad nie.

Ondersteun die wankelmoedige, skraag die swakkere
en vertroos die bedroefde. Wees lankmoedig met almal
en bestry verdrukking.

Eer en dien die Here
en verbly julle in die krag van die Heilige Gees.
Die seën van God die Almagtige, die Vader, die Seun
en die Heilige Gees, is en bly met julle.

Afrikaanse verwerking: Marie de Kock